

Nestárnoucí windsurfista z palkovického oddílu TJ Sokol **Lubomír Mielec** o svém sportu říká:

Víte, já měl vždycky vřelý vztah k vodě

Palkovice – Už bezmála čtyřicet let závodí palkovický Lubomír Mielec na raceboardu, v jachetní třídě Windsurfing, s nímž absolvoval více než pětistovku závodů a několik tisíc rozjížděk. Na letošním republikovém šampionátu v Nových Mlýnech reprezentoval Mielec svůj domácí oddíl palkovického jachtingu. V kategorii veteránů nad 55 let windsurfingové třídy RAC získal prvenství. Z celkového počtu jednapadesáti závodníků pak obsadil jedenácté místo.

ROZHOVOR
na konci týdne

Lubomír Mielec se v letošním roce zúčastnil rovněž závodů mistrovství světa, které opět hostily Nové Mlýny. „Na tomto mistrovství jsem měl bohužel smůlu v jedné z rozjížděk, která mě připravila o ještě lepší umístění. I tak je ale konečná pátá příčka pěkná,“ řekl po návratu domů palkovický sportovec. Ten se tak mezi 96 borci ze tří kontinentů a 18 zemí umístil po deseti rozjíždkách na konečné 41. příčce. „Lubomír Mielec je tak druhým oddílovým závodníkem po úspěšné Janě Skotnicové, kteří od nás kdy startovali na závodech mistrovství světa,“ zdůraznil Petr Gřes, tajemník TJ Sokol Palkovice.

Jak vznikla vaše spolupráce s oddílem v Palkovicích?

Ať to zní neuvěřitelně, tak přehrada Olešná byla odjakživa mojí domovskou vodou. Tím, že bydlím na jihu Ostravy, tak to tady nemám daleko. Pokud jezdím trénovat, tak jediné na Olešnou. Nepatří sice k největším přehradám, ale je to dáno i polohou pod horami, kde větrné podmínky jsou podle mě nejlepší z okolních vod, kde se dá trénovat. Navíc mám dlouholeté dobré vztahy s vedením palkovického oddílu,

který se jako jeden z mála v minulosti neřadil na surfare jako na zkázu jachtingu. Navíc oddíl má velké zkušenosti se spolupřátelstvím surfařských závodů na Olešné a v neposlední řadě rozhodl i přístup k vlastním závodníkům a jachtingu jako takovému. To vše vyústilo v roce 2012, že jsme si nakonec plácli a já se tak stal rádným a doufám, že i platným členem oddílu.

Vy už se tomuto sportu věnujete hodně dlouho, že?

Moje začátky ve třídě Windsurfing se datují do roku 1975, kdy jsem se na Žermanické přehradě poprvé doslova vyškřábal na vlast-

noručně vyrobené prkno. Dlouho jsem se ale na něm neudržel, což přihlížející samozřejmě pobavilo. To prkno jsem stavěl zcela bez zkušeností, pouze podle fotografií z tehdejšího časopisu a infopopisu ve Vědě a technice mládeži. Nějak jsem to ale tehdy nedomyslel, že krásně lesklý povrch není zrovna nejlepší řešení. Kombinace čarďáše a kozáčku určitě ale zůstala v paměti těch náhodných diváků nadlouho.

První nezdary vás ale určitě neodradily?

Přesně tak, nevzdal jsem se. Ještě v témže roce, bez jakýchkoliv jachtařských průprav, jsem se zúčastnil prvních závodů na Jesenicích. Bylo to pochopitelně s odpovídajícím výsledkem. Další rok zase nic moc, ale bral jsem to tak, že všechny závody jsou pro mě cennými zkušenostmi. Byl jsem přeci jachtařsky novic. Od té doby moje závodní kariéra kontinuálně plyne až dodnes, jen s tím rozdílem, že už tak závodní pole nezametám. Zúčastnil jsem se všech Mistrovství ČR, na které se v minulosti nebylo jednoduché probojovat. Bylo totiž nutné vybojovat umístění na předních místech v postupovém krajském přeboru, přesně podle daného klíče. A že to nebylo jednoduché, hovoří počty zá-

LUBOMÍR MIELEC se windsurfingu věnuje více než čtyřicet let.

vodníků. Vždyť v sedmdesátých a osmdesátých letech se nás na závodech scházelo něco přes dvě stě padesát surferů. V té době to byly pro jachting neuvěřitelná čísla.

A co vás, osobně, přivedlo k tomuto sportu?

Víte, já měl vždycky vztah k vodě. Už v mládí jsem závodně plaval a svou roli určitě sehrálo i to, že rodiče měli chatu u Žermanické přehrady. Tam jsem měl možnost jako kluk sledovat závody plachetnic a i když mi nebylo tehdy jasné, jak se vlastně závodí, líbilo se mi to. Když jsem pak v časopisech objevil články o windsurfingu, chtěl jsem to pojmout jako letní rekreační sport, pro takové zpestření pobytu na přehradě. Ale život to naplánoval zkrátka jinak.

Proč právě windsurfing?

Mé začátky s prknem se časově shodují s dobou, kdy jsem končil s aktivním sportem a také tím, že jsem byl zvyklý sportu věnovat skoro všechny svůj volný čas. S trochou nadsázky by se dalo říct, že si mne windsurfing našel sám. A když to řeknu bez nadsázky, tak udělal určitě dobře.

Za který oddíl jste závodil ještě před Palkovicemi?

V roce 1975 jsem spolužákládal oddíl windsurfingu při tehdejších oddíle vodního lyžování RH Ostrava na Těrlické přehradě. Později jsme se osamostatnili, takže vznikl největší oddíl na Moravě, který se zaměřoval výhradně jen na jachetní třídu windsurfing. V roce 2005 se oddíl zrušil a já přestoupil do Slavojů Český Těšín, který rovněž sídlil na Těrlické přehradě. Jak jsem už v rozhovoru zmínil, od roku 2012 jsem zakotvil a já doufám, že definitivně, v palkovickém Sokolu.

Můžete vzpomenout vaše největší úspěchy ve vaší kariéře?

Za těch skoro čtyřicet let závodění jsem absolvoval odhadem více jak pět set závodů a několik tisíc rozjížděk. Několikrát jsem získal titul Mi-

strovství světa. Ale je toho víc. V Bulharsku byly takové vlny, že přes ně nebylo vidět špičky stěžně soupeřů, ve Francii se mi zase při pádu rozpojilo prkno, ani mi nestačilo zamávat. Celých pěta-

Wikipedie o prknech píše:

Windsurfing není jen sport. Pro mnoho lidí je i životním stylem a názorem na svět, daným nekonečným obzorem nových zážitků, možností zlepšování vlastních schopností a pocitem dokonalého spojení s přírodou.

„Určitě něco na tom je. Bohužel generace surferů stárne a mládí chybí. Třeba přijdou na to, že sezení u počítače není to pravé ořechové a adrenalin se dá prožít i na živo a nedá se to srovnat. Nezbývá než doufat.“

Lubomír Mielec

stra ČR, skončil jsem na bedně na mistrovství světa, několikrát jsem vyhrál ve své kategorii Inssel maratón na jezeře Chiemsee v Německu. Procestoval jsem kus světa a řekl bych, že co závod, to nějaký příběh. Z těch by se dala vydat i kniha.

Zkuste nám nějaký povědět...

Tak například v roce 1979 jsem absolvoval své první mistrovství světa, které se tehdy jelo v Maďarsku. Měl jsem tam poprvé možnost osahat si nový olympijský prototyp Windglider. V kvalifikaci za slabého větru jsem obsadil asi ze sedmdesáti závodníků dokonce druhé místo. Přišlo ale finále, změnil se vítr a ratatata. Z Balatonu se rázem pro všechny Čechy na novém typu prkna stalo jedno velké koupaliště. Dále si vzpomínám, jak nám v roce 1983 Baltik v Tallinu na polympijské regatě připravil koktejl ze silného větru a vysokých vln. To byla super škola pro suchozemce, na rozdíl od místních, kteří si

padesát minut jsem si připadal jako korkový špunt, než mě pořadatelé našli. Na druhou stranu ale byla modrá obloha, venku pětatřicet, teplá voda, co mi vlastně chybělo, že... (sch)

PALKOVICKÝ Lubomír Mielec (vlevo) s kamarádem Stanislavem Koblasou z Chebu.

Snímky: archiv Lubomíra Mielece

POZNÁMKA LUBOMÍRA MIELCE

Pro ty, kteří se úplně neorientují, každá rozjíždka je takový malý samostatný závod, který se podle větru opakuje v průměru 3 až 7krát a po sečtení máme celkový výsledek. Vítězných závodů není málo. Ale kouzlo jachtingu není úplně v tom, být na bedně, i když to pochopitelně určitě potěší. V každé rozjíždce bojujete nejen se soupeři, ale perete se s větrem, navíc bych to přirovnal k velkým vodním šachům, kdy nejen strategie a taktika, ale i znalost pravidel, vám dává možnost porazit i papírově lepší, nebo váhově lehčí soupeře. Navíc prkna, jako jediná třída, má povolený takzvaný pumping, čímž se stává fyzicky nejnáročnější. Jak říká klasik – Prkna nejsou jachting, ale atletika. A to mohu jediné potvrdit. Když jde do tuhého, kyslíkový dluh a krvavé mžítka před očima nejsou žádný problém. Má to ale i svá pozitiva. Udržet se na špičce znamená makat na sobě během celého roku. Všichni, co závodíme, děláme další doplňkové sporty, bez ohledu na věk. A upřímně, někdy to i bolí. Na startu nebere nikdo ohled na to, že jsem se narodil v první polovině minulého století, jsem soupeř, jako každý jiný. A o to je příjemnější pocit, když si je v cíli, všechny, bez ohledu na věk a váhu, pěkně vykostíte. Mám takovou teorii, že windsurfing je sport dlouhověkosti. Máme mezi sebou tři aktivní borce, kteří příští rok slaví 70. narozeniny a nemůžu zapomenout na Standu Koblasu z Chebu, který příští rok oslaví neuvěřitelných 80 let. Snowboard, kolo, kolečkové brusle nebo běžky, nejsou pro něho žádný problém. Ale pozor, nejsou to žádná béčka, která by v závodním poli dělala křoví, dovedou pěkně zatopit. Neznám jiný sport, kde by na vrcholové úrovni závodili takoví starší dorostenci. Možná je to i tím, že většina dělala před prknem aktivně jiné sporty a to nám zůstalo a drží nás to nad vodou. Nikdy nemůžete tvrdit, že už to umíte. Matka příroda je pořád ve střehu a připravena nám vysvětlit, že to tak není.

Třinecká juniorka si vyšlápala na fotbalisty Sparty Praha

Třinec – Jedenadvacítce Fotbalu Třinec se povedl husarský kousek. V uplynulém kole Juniorské ligy brankou Vlachoviče položila na lopatky pražskou Spartu.

FK Fotbal Třinec U21 – AC Sparta Praha 1:0 (0:0). Třineckí fotbalisté ukázali, jak jsou v domácím prostředí silní. Obvykle si totiž připisují tři body a nedovolují protivníkům skórovat. Branku jim nedala ani tabulkově výše postavená Sparta, brankář Rohel udržel podruhé v sezoně

čisté konto. Jeho kolega Brych odchytil bez inkasovaného gólu čtyři zápasy.

Střetnutí se Spartou rozhodl svým čtvrtým gólem v sezoně útočník Vlachoviče. Využil až svou třetí příležitost. V prvním poločase narazil na nachystaného brankáře hostů a po změně stran zahodil pokutový kop po ruce Kadlece. „Penalta mi nesesla, míč mi

šel a od tyče šel mimo bránu. Nevím, čím to bylo. Na tréninku to zkouším a proměňuji,“ přísahal neúspěšný exekutor Martin Vlachovič.

Po uplynutí několika minut složil reparát, po centru zkušeného obránce Lisického vstřelil jediný gól utkání. „Míč se mi po odkopu zamotal pod nohama, ale podařilo se mi to trefit levačkou do horní polo-

viny brány,“ vylíčil Vlachovič. V pondělí 25. listopadu od 13.30 hodin se pokusí se svými spoluhráči v posledním domácím střetnutí vyzrát na Hradec Králové.

Branka: 62. Vlachovič. **Rozhodčí:** Proske, ŽK: Dostál – Kučera. **Diváci:** 50.

Třinec: Rohel – Lisický, Samek, Prečí, Musiol – Voves, Hála – Dostál, Vlachovič (75. Kufa), Trajkovski (46. Švábič) – Adamek (80. Dawid). Třinec: Kamil Papuga.

Další výsledky 20. kola: Hradec Králové – Bohemians 1905 1:2

(1:1), Jablonec – Sigma Olomouc 3:0 (2:0), 1. FC Slovácko – Baník Ostrava 2:0 (0:0), FK Příbram – Zbrojovka Brno 4:3 (1:0), 1. SC Znojmo – Vysočina Jihlava 5:3 (2:1), FK Tep-

TABULKA									
1. Mladá Boleslav	21	13	3	5	52:20	42			
2. Slavia Praha	20	13	2	5	52:26	41			
3. Zbrojovka Brno	20	12	4	4	36:25	40			
4. Slovan Liberec	21	12	2	7	27:24	38			
5. 1. FK Příbram	20	11	2	7	45:32	35			
6. FK Jablonec	20	11	2	7	38:35	35			
7. Baník Ostrava	19	10	4	5	39:18	34			
8. Viktoria Plzeň	20	9	4	7	36:31	31			
9. Sparta Praha	20	9	4	7	32:27	31			
10. 1. FC Slovácko	20	9	2	9	23:29	29			

lice – FK Varnsdorf 2:1 (1:0), Slavia Praha – Slovan Liberec 7:1 (5:0), Dukla Praha – FK Pardubice 3:2 (3:1), FC MAS Táborsko – Viktoria Plzeň 2:1 (0:0).

11. Sig. Olomouc	19	8	4	7	26:23	28
12. Hr. Králové	21	7	5	9	40:37	26
13. Dukla Praha	19	8	2	9	37:46	26
14. Vys. Jihlava	21	7	4	10	38:46	25
15. 1. SC Znojmo	20	7	4	9	37:45	25
16. FK Teplice	19	6	4	9	23:32	22
17. Fotbal Třinec	20	6	4	10	25:37	22
18. Bohemians	19	5	4	10	26:40	19
19. FC Táborsko	19	5	4	10	27:42	19
20. FK Varnsdorf	19	2	5	12	22:49	11
21. FK Pardubice	19	2	3	14	22:39	9

